

Bezinning 138: Één met de armste mensen

32° zondag B-jaar: Marcus 12:38-44 ¹

Het Woord

Tijdens zijn onderricht zei Hij: 'Pas op voor de schriftgeleerden die zo graag in dure gewaden rondlopen en eerbiedig begroet willen worden op het marktplein en een ereplaats willen in de synagogen en bij feestmaaltijden: ze verslinden de huizen van de weduwen en zeggen voor de schijn lange gebeden op. Over hen zal strenger worden geoordeeld dan over anderen!'

Hij ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de mensen er geld in wierpen. Veel rijken gooiden veel geld in de kist. Er kwam ook een arme weduwe, die er twee muntjes in gooide ter waarde van niet meer dan een quadrans. Hij riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: 'Ik verzeker jullie: deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan alle anderen die er geld in hebben gegooid; want die hebben gegeven van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven wat ze had, haar hele levensonderhoud.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Deze twee kortere verhalen zijn met elkaar verbonden door het woord 'weduwe'. Het is duidelijk dat Jezus sympathiseert met 'de weduwen en de wezen'. In onze tijd spreken we van de gemarginaliseerden, de armsten, de onderdrukten ... Jezus situeert zich tussen hen. Hij voelt zich diep verbonden met hen. Hij neemt het voor hen op. En als hun vertegenwoordiger en advocaat pro Deo bekritiseert Hij de hypocrisie van de schriftgeleerden. Het woord 'hypocrisie' komt uit de toneelwereld en heeft alles te maken met het spelen van een rol. Aan de buitenkant toont men zich beter dan men (aan de binnenkant) is. De schone schijn en criminele daden van de schriftgeleerden stelt Jezus scherp tegenover elkaar. Het is krasse taal: 'Ze verslinden de huizen van de weduwen.' Vreselijk!

Maar er is meer aan de hand. Hij stelt de arme weduwe, die heel weinig in de offerkist werpt, tot voorbeeld. Het is een vrouw, die in die mannenwereld misprezen wordt. Het is een weduwe, die geen sociale status heeft en voor haar inkomen volkomen van zichzelf afhankelijk is. En het is dan ook nog eens een arme weduwe. Een arme arme! Jezus stelt haar tot voorbeeld. Want Hij herkent zichzelf in haar. Hij identificeert zich met haar. In de grondtekst staat dat ze geeft van haar tekort, alles waar ze

¹ De verzen 38-40 (*cursief*) zijn facultatief.

van leven moest. Dus haar leven zelf. Ook Jezus geeft alles, zijn hele leven, zowel in brood en wijn, als aan het kruis.

Het Woord in mijn leven

Wat is mijn (onbewuste) maatschappelijke zelfpositionering? Hoe verbonden ben ik met de armsten hier en elders op aarde? Uit zich dat in daadwerkelijke solidariteit? Geef ik mijn armoede, mijn gebreken aan de Heer? Geef ik mijn leven in het spoor van Jezus? Deel ik op financieel-materieel vlak van mijn overvloed of van 'alles waar ik van moet leven'?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
Gij hebt U zonder reserve
verbonden met de armsten.
Hun lot ging U ter harte.
Maak ons onrustig
als het over de armste mensen gaat.
Geef ons levengevende creativiteit
om elke mens op aarde
menswaardig te laten leven.
Leer het ons altijd opnieuw:
ons leven te geven voor anderen,
vooral voor wie het meeste lijdt. Amen.

© Eric Haelvoet 2012